

endda er Partiet Modstander af det frie Skøn. Jeg kan oplyse, hvorfra denne tilsyneladende Modsætning stammer. Det, det ærede Medlem Hr. Hedegaard talte om, var Kommunernes Ret til at skønne nedad; det, jeg ønsker at give Kommunerne Ret til, er at skønne opad, og naar det ærede Medlem tror, at vi med Tryghed kan overlade til Kommunalbestyrelserne at skønne nedad, saa vil jeg ogsaa mene, at vi kan overlade til dem at skønne opad.

Det socialdemokratiske Parti og den højtærede Indenrigsminister har stadig hævdet, at de faste Takster over hele Linien var det rigtige, og jeg skal gerne indrømme, at saadanne faste Takster over hele Linien, som ikke kan fraviges, er Idealet. Men saadanne Takster betinger, at de økonomiske Forhold er saaledes, at Stat og Kommune kan gaa saa højt op med de faste Takster, at de er tilstrækkelige selv for de daarlignst stillede. Jeg frygter for, at det, saaledes som de økonomiske Forhold er i Øjeblikket, vil være umuligt at fastsætte saa høje Takster, at vi kan sige, de er tilstrækkelige over hele Linien.

Hvis dette er rigtigt, saa ser jeg kun een Udvej, nemlig at beholde Takster af en saadan Størrelse, som vi mener er rigtige i det store og hele, men overlade til Kommunalbestyrelserne at give det, der er nødvendigt udover disse faste Takster, der, hvor de kan se, at der er Trang dertil. Femten Mand her paa Christiansborg kan i Virkeligheden ikke fastsætte Takster af en saadan Beskaffenhed, at de er tilstrækkelige overfor alle de gamle. Det er kun dem, der lever disse Folk paa nært Hold, der kan se, hvad der er tilstrækkeligt, og de bør ogsaa have Ret til at give, hvad der er nødvendigt. Jeg vil bede den højtærede Indenrigsminister, der i Øjeblikket er ved at overveje nye Former for og Forbedringer i vor Aldersrentelov, om ogsaa at tage disse Tanker med i sine Overvejelser.

Med disse Bemærkninger kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg vil takke den højtærede Indenrigsminister, fordi Lovforslaget er fremkommet. Vi ønsker ikke at forringe dette Lovforslag, men hvis det i Udvalget kan lykkes at forbedre det, saaledes at Pengene i videre Udstrækning kan komme dem til gode, som trænger mest, saa vil vi gøre en Indsats derfor.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker de fire Ordførere for de venlige Ord, de har sagt om Lovforslaget og Bestræbelserne for at komme de aldersrentenydende til Hjælp. Navnlig takker jeg mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, og den sidste ærede Taler, det ærede Medlem Hr. Henningsen, for deres særdeles velvillige Udtalelser overfor disse Bestræbelser. Der har jo ogsaa lydt kritiske Bemærkninger overfor Lovforslaget, navnlig fra det ærede Medlem Hr. Hedegaard og for øvrigt ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Vesterager, Bemærkninger, som jeg dog ikke vil opfatte paa anden Maade end som Udtryk for en vis Ængstelse med Hensyn til at komme for højt op med Udgifterne, og jeg haaber trods de kritiske Bemærkninger paa Muligheden af at komme til en Forstaaelse om Lovforslaget, naar det henvises til Udvalgsbehandling.

Jeg tror, man gør klogt i at tage dette Forslag som et Forslag om midlertidige Ændringer i den bestaaende Aldersrentelov. I denne Henseende er Forslaget ikke af mig opfattet paa anden Maade end det Forslag, der fremsattes af den forrige Regering i Fjor. Det er rigtigt, som bemærket, at vi i Indenrigsministeriet har under Overvejelse at forberede Forslag om videregaaende Ændringer til den bestaaende Aldersrentelov, men jeg tør ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig om, hvorledes disse Ændringer vil blive, og jeg er meget tilfreds med, at man ikke har draget videregaaende Ændringer ind i Debatten om det Forslag, her foreligger, men alene vil holde sig til dette og bedømme det ud fra dets eget Værd og i Forhold til den Stilling, som Aldersrentenyderne for Tiden befinder sig i, saaledes som Dyrtiden former sig.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard sagde, at det, der blev ydet de aldersrentenydende i Fjor ved den da givne midlertidige Lov, ikke skulde betragtes som andet end noget, der blev givet i en Overgangstid, og forstod jeg ham ret, var han egentlig tilbøjelig til at mene, at Overgangstiden nu skulde være forbi. Men glædeligvis udtalte han umiddelbart efter, at han var villig til at forhandle om at give de gamle en Brændselshjælp svarende til den, de fik efter Loven i Fjor. Jeg vil haabe, det bliver muligt at faa det ærede Medlem og hans Parti til at gaa noget videre. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at der var ingen Grund til nu